

UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

21. 4. 2021

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. ~~_____~~ kot predsednica ter ~~_____~~ in ~~_____~~ kot člana,

ob sodelovanju pravosodne svetnice ~~_____~~ kot zapisnikarice, in dodeljene okrajne sodnice ~~_____~~, ki je v zadevi poročala,

v upravnem sporu tožeče stranke: **DRŽAVNI ZBOR**, Šubičeva 4, 1000 Ljubljana, ki jo zastopa Državno odvetništvo, Šubičeva 2, Ljubljana, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-222/2018/5 z dne 12. 12. 2018,

na seji **21. aprila 2021**

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Prvostopenjski organ, Državni zbor RS, je z odločbo zavrnil zahtevo prosilca, da mu razkrije glasovnice, za vpogled v glasovnice volitev predsednika vlade dne 17. 8. 2018. Zahtevo je zavrnil ob sklicevanju na 82. in 111. člen Ustave Republike Slovenije (v nadaljevanju Ustava). Meni, da je namen določb o tajnem glasovanju (drugi odstavek 111. člena Ustave) zagotoviti svobodno opredelitev poslancev in s tem preprečiti, da bi ti morali svoje odločitve pojasnjevati, saj pri izvrševanju svojega mandata niso vezani na nobena navodila (prvi odstavek 82. člena Ustave). Razkritje glasovnic bi pomenilo kršitev zadevnih določb Ustave, saj z Zakonom o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) ni mogoče drugače urediti tistih pravic, ki se izvršujejo neposredno na podlagi Ustave. Zato meni, da ne gre za informacijo javnega značaja, kot jo opredeljuje ZDIJZ.
2. Prosilca se je zoper prvostopenjsko odločbo pritožil, drugostopenjski organ je z izpodbijano odločbo v prvi točki izreka pritožbi ugodil in odločil, da je prvostopenjski organ dolžan prosilcu posredovati v elektronski obliki kopije glasovnic volitev za predsednika Vlade RS, ki so potekale 17. 8. 2018, in sicer posebej vse veljavne, vse neveljavne in vse nerazdeljene glasovnice (skupaj 90 glasovnic) ter odločil, da pri tem posebni stroški niso nastali (2. točka izreka).
3. V obrazložitvi odločbe navaja, da v zadevi ni sporno, da je organ prve stopnje zavezanec po 1. členu ZDIJZ, sporno pa je, ali so zahtevane informacije prosto dostopne informacije javnega značaja. Ker je organ prve stopnje zahtevo prosilca zavrnil in zaključil, da zahtevanih glasovnic ni mogoče razkriti, ker gre za pravico, ki se uresničuje neposredno na podlagi Ustave in ne gre za informacijo javnega značaja, kot jo opredeljuje ZDIJZ, je v nadaljevanju izpostavil, da je tudi pravica dostopa do informacij javnega značaja temeljna človekova pravica, ki jo zagotavlja Ustava v 39. členu. Upoštevanje 15. člena Ustave se človekove pravice in temeljne svoboščine uresničujejo neposredno na podlagi Ustave. Zakonu je dopuščeno le, da uredi način uresničevanja temeljnih pravic, če to določa Ustava ali je nujno zaradi same narave posamezne pravice. Temeljne pravice je mogoče omejiti le z zakonom zaradi varstva drugih pravic in v primerih, ki jih določa Ustava. Razloge, zaradi katerih je pravico dostopa do informacij javnega značaja dovoljeno omejiti, določa ZDIJZ. Slednje izhaja iz načela prostega dostopa po 5. členu ZDIJZ, razen če je podana katera izmed zakonskih izjem, opredeljenih v 5a. členu in prvem odstavku 6. člena.
4. V nadaljevanju je organ druge stopnje presodil, da tajnost volitev za predsednika vlade, kot je predeljena v drugem odstavku 111. člena Ustave, ne izključuje niti ne omejuje pravice dostopa do informacij javnega značaja, ko je glasovanje enkrat

zaključeno. Ugotavlja, da je namen te ustavne določbe dodatno zavarovati svobodno voljo poslancev, ki niso vezani na nikakršna navodila (prvi odstavek 82. člena Ustave). Ni pa mogoče načela tajnosti glasovanja jemati kot obveznost poslanca oziroma prepoved javnega izjavljanja volje, vključno z dopustitvijo vpogleda v glasovnico. Meni, da se tajnost glasovanja nanaša na proces izjavljanja volje, ko pa so volitve enkrat zaključene, tajnost glasovanja ne more biti več ogrožena. Ker se z razkritjem glasovnic ne da razbrati, kdo je glasoval in kako je glasoval posamezen poslanec, se tajnost glasu v celoti ohrani. Z razkritjem vsebine glasovnic se tako v ničemer ne posega v ustavno določbo, po kateri poslanci niso vezani na nikakršna navodila. V nadaljevanju navaja še, da je na ogledu *in camera* vpogledal v glasovnice in ugotovil, da nobena ni imensko podpisana. Identifikacija na način, da bi bilo razvidno, kako je glasoval posamezen poslanec, tako ni mogoča. Izpostavlja dve svoji odločbi, kjer je prav tako odločil, da so javne tudi glasovnice ostalih volitev v RS in sicer v zadevah št. 021-97/2006/3 z dne 15. 1. 2007 ter št. 090-30/2011/5 z dne 29. 3. 2011. Nazadnje še ugotavlja, da tudi nobena od preostalih zakonskih izjem, ki jih je ugotavljal po uradni dolžnosti, ni podana.

5. Prvostopenjski organ (v nadaljevanju tožeča stranka) se z odločitvijo drugostopenjskega organa (v nadaljevanju tožena stranka) ne strinja in zoper njo vlaga tožbo iz razlogov po 1. in 2. točki 27. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1).
6. Meni, da je izpodbijana odločba pomanjkljivo obrazložena, posamezni deli obrazložitve pa so med seboj v nasprotju. Kljub temu, da je tožena stranka zapisala, da se je najprej treba opredeliti do vprašanja, ali gre za dve nasprotujoči pravici po 111. in 39. členu Ustave, ki se medsebojno izključujeta, se v nadaljevanju ni opredelila niti do tega, katera je pravica, ki je v nasprotju s pravico iz 39. člena Ustave. Izvajanje tožene stranke, da tajnost glasovanja ni več ogrožena, ko je glasovanje enkrat zaključeno, ne omogoča resnega vsebinskega preizkusa. Takšna obrazložitev v celoti spregleda določbo 111. člena Ustave oziroma zoži njen pomen do trenutka, ko so volitve zaključene, odločitev o javnosti glasovnic pa utemelji na svoji razlagi 82. člena Ustave, po kateri poslanci niso vezani na kakršnakoli navodila. Tudi sam izrek ni obrazložen v celoti, saj iz njega izhaja, da je tožeča stranka prosilcu dolžna posredovati kopije vseh glasovnic in sicer posebej vse veljavne, vse neveljavne in vse nerazdeljene glasovnice (skupaj 90 glasovnic). V obrazložitvi kasneje te delitve na tri kategorije glasovnic ne omeni, poleg tega pa je v tem delu izrek brez pravne podlage, prosilcu pa zagotavlja dodatne informacije, ki jih niti ni zahteval.
7. Nadalje je iz izreka izpodbijane odločbe mogoče sklepati, da je tožena stranka odločila, da so glasovnice volitev predsednika vlade informacije javnega značaja, vendar pa neposredna utemeljitev za to odločitev v obrazložitvi odločbe ni podana.

Upošteva je 4. člen ZDIJZ mora takšna informacija izvirati iz delovnega področja zavezanega organa in se nahajati v materializirani obliki. Teh elementov tožena stranka ni ugotavljala. Glede na to, da je tožeča stranka v odločbi prve stopnje odločila, da zahtevane informacije niso informacije javnega značaja, ker so tajne po določbi 111. člena Ustave, bi morala biti obrazložitev tožene stranke v tem delu še posebej poglobljena in izčrpna, da bi omogočila preizkus. Zahtevane informacije niso informacije javnega značaja med drugim zato, ker ne izvirajo iz delovnega področja tožene stranke po ZDIJZ. Ker izpodbijana odločba o tem nima nobenih razlogov, je ni mogoče preizkusiti, s tem pa je prišlo tudi do kršitve pravice po 25. členu Ustave. S tem v zvezi se sklicuje na odločitvi Ustavnega sodišča RS, sklep št. U-I-222/00 z dne 9. 11. 2000, ki se sklicuje na odločbo št. Up-27/94 z dne 19. 6. 1997, in odločbo št. Up-149/99 z dne 1. 2. 2001.

8. Toženi stranki očita ravnanje, ki je v nasprotju z Zakonom o informacijskem pooblaščenju (v nadaljevanju ZInfP), saj je s tem, ko je v svoji odločbi zapisala, da nobena od glasovnic ni imensko podpisana, že delno razkrila informacijo, ki sodi v sklop zahtevanih informacij. Tožeči stranki je s tem odvzela možnost, da sproži upravni spor z zahtevo, da se prepreči razkritje vseh informacij, ki izhajajo iz zahtevanih glasovnic. S tem je kršila tretji odstavek 10. člena ZInfP, po katerem je organ dolžan prosilcu skladno z odločbo informacijskega pooblaščenca poslati zahtevani dokument, vendar le, če organ zoper odločbo informacijskega pooblaščenca ni sprožil upravnega spora. S sprožitvijo upravnega spora je izvršljivost odločbe tožene stranke odložena do pravnomočnosti odločitve v upravnem sporu *ex lege*.
9. Meni, da je odločitev tožene stranke v nasprotju z 111. in 82. členom Ustave. Ocena v izpodbijani odločbi, da je pravno pomembno, da ni mogoče identificirati glasovnic na način, da bi bilo razvidno, kdo je glasoval in kako, je v očitnem nasprotju z ustavno zapovedano tajnostjo volitev predsednika vlade, ta se nanaša na celoten postopek volitev. Namen tajnosti je namreč v tem, da se zavaruje reprezentativni mandat poslanca in s tem pravna gotovost, da glasovnice volitev predsednika vlade ne bodo razkrile kot informacije javnega značaja. Meni, da bi odločitev, da glasovnice niso tajne in so informacija javnega značaja, obenem pomenila, da tudi volitve predsednika vlade niso tajne. Zaradi nedeljive povezanosti glasovnic s postopkom volitev predsednika vlade, bi razkritje le-teh obenem povzročilo nedopusten vpliv na poslance, ki bodo v nadaljevanju izvrševali svoj poslanski mandat, saj bi slednje lahko omogočalo usmerjanje, discipliniranje in nadzor nad glasovanjem poslancev.
10. Odločitev tožene stranke predstavlja tudi kršitev drugega odstavka 39. člena

Ustave, saj tožena stranka ni ugotavljala v zakonu utemeljenega pravnega interesa prosilca za dostop. Prav tako je zmotno njeno stališče, da zgolj ZDIJZ določa zavrnilne razloge, saj le-te določata tudi 111. in 82. člen Ustave, ki je najvišji pravni akt.

11. Na koncu tožeča stranka še ugotavlja, da glasovnice volitev predsednika vlade niso informacije javnega značaja tudi zato, ker volitve predsednika vlade ne sodijo v klasično upravno-pravno niti javnopravno pristojnost oziroma javnopravne naloge tožeče stranke. Meni, da pojma delovnega področja ni mogoče enačiti z vsemi funkcijami in pristojnostmi tožeče stranke. Volitve so pristojnost tožeče stranke kot zakonodajne veje oblasti, ki je namenjena oblikovanju izvršilne veje oblasti in je v prvi vrsti politična pristojnost, značilna za parlamentarni sistem. Tako volitve predsednika vlade ne pomenijo izvajanje prava, v okviru katerega bi se varovalo pravice, obveznosti ali pravne koristi posameznikov. Sklicuje se na sodbo Vrhovnega sodišča RS št. I Up 122/2006 z dne 25. 4. 2007, v kateri je slednje zavzelo stališče v zvezi s pojmom delovnega področja po ZDIJZ.
12. Sodišču predlaga, da izpodbijano odločbo odpravi; podrejeno pa, da izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne toženi stranki v ponoven postopek. Zahteva še povrnitev stroškov postopka.
13. Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri navedbah izpodbijane odločbe in predlaga zavrnitev tožbe.
14. Vztraja na tem, da tožeča stranka ne v odločbi na prvi stopnji in tudi ne v tožbi ni pojasnila, kako bi razkritje glasovnic po zaključku volitev vplivalo na tajnost glasovanja po 111. členu Ustave v povezavi z 82. členom Ustave. S potencialnim tehtanjem med dvema pravicama po Ustavi je tožena stranka želela le poudariti, da je tudi pravica dostopa do informacij javnega značaja ustavna pravica, pri tem pa, kot je ugotovila, ne gre za medsebojno nasprotujoče pravice, zato tehtanje niti ni bilo potrebno.
15. Poudarja, da je pri odločitvi izhajala iz zahteve prosilca, ki je zahteval dostop do vseh glasovnic. Tudi njena obrazložitev se nanaša na vse glasovnice in tako ne drži, da bi tožena stranka odločala preko zahtevka oziroma, da odločbe v tem delu ne bi obrazložila.
16. Meni, da vprašanje, ali gre pri zahtevi prosilca za informacijo javnega značaja, v postopku ni bilo sporno, saj temu prvostopna odločba ni oporekala, niti na ogledu *in camera* tega ni izpostavila. Prav tako ni sporno, da je tožeča stranka kot organ zakonodajne veje oblasti zavezanec za posredovanje informacij javnega značaja v celotni sferi svojega delovanja. Z zahtevanimi informacijami razpolagajo

strokovne službe tožeče stranke, na katere se načelo transparentnosti nanaša v celotni sferi njihovega delovanja. Navaja, da so primeri iz sodne prakse, ki jih je navajala tožeča stranka neupoštevni, saj gre v zadevi, ki jo je presojalo Vrhovno sodišče RS št. I Up 122/2006 z dne 25. 4. 2007, za bistveno drugačno situacijo.

17. Prav tako se ne strinja, da bi z izpodbijano odločbo razkrila informacije, ki so predmet prosilčeve zahteve, saj v njej ni navedla nič takšnega, kar ne bi bilo že sicer znanega, in kar navaja tudi prosilec v zahtevi in pritožbi. Ugotovitev tožene stranke, da gre za neimenske glasovnice je vezana na presojo, ali je podana katera izmed zakonskih izjem, saj se je tožeča stranka v zavrnilni odločbi na prvi stopnji sklicevala tudi na to, da bi bilo iz posredovanih glasovnic mogoče ugotoviti, kako je glasoval posamezen poslanec.
18. Tožeča stranka je vložila še pripravljalno vlogo, v kateri navaja, da tožena stranka ni odgovorila na vse tožbene navedbe. Meni, da ne drži, da bi morala tožeča stranka izkazati, kako bi razkritje glasovnic po zaključku volitev lahko vplivalo na tajnost glasovanja po 111. členu Ustave v zvezi z 82. členom Ustave, saj je navedla, da je dostop zavrnila na podlagi ustavnih določb, po katerih je glasovanje tajno, poslanci pa niso vezani na nobena navodila. Meni, da tajnih volitev predsednika vlade v povezavi s svobodnim mandatom poslancev ni mogoče enačiti s splošnimi državnozborskimi ali lokalnimi volitvami. V zvezi z navedbo tožene stranke, da v upravnem postopku ni oporekala, ali gre pri glasovnicah za informacijo javnega značaja, pa opozarja, da navedb prvostopenjskega organa v obrazložitvi ni mogoče enačiti z navajanjem dejstev in dokazov v smislu tretjega odstavka 20. člena ZUS-1 (tako tudi sklep Vrhovnega sodišča RS št. X Ips 336/2016, sodba Upravnega sodišča RS št. I U 1604/2015). Poleg tega je že organ na prvi stopnji presodil, da zahtevane glasovnice niso informacije javnega značaja. Navaja še, da je preverjanje zakonitosti delovanja strokovnih služb tožeče stranke v pristojnosti drugih organov in kontroli sodne veje oblasti.
19. Sodišče je v postopek pritegnilo tudi prosilca kot stranko z interesom, ki pa na tožbo ni odgovoril.

K točki I izreka:

20. Tožba ni utemeljena.
21. V predmetni zadevi je predmet sodne presoje odločitev tožene stranke, po kateri je tožeča stranka prosilcu dolžna posredovati kopije glasovnic volitev za predsednika Vlade RS, ki so potekale 17. 8. 2018.
22. V skladu z ZDIJZ je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa in se nahaja v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence

ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb (prvi odstavek 4. člena ZDIJZ). V predmetni zadevi ni sporno, da je tožeča stranka organ v smislu 1. člena ZDIJZ, po katerem so organi državni organi, organi lokalnih skupnosti, javne agencije, javni skladi in druge osebe javnega prava, nosilci javnih pooblastil in izvajalci javnih služb, ki razpolagajo z zahtevanimi informacijami, ki se nahajajo v fizični obliki, torej v obliki dokumenta. Predmet zahteve so namreč glasovnice volitev predsednika Vlade RS. Iz tožbenega ugovora pa je razvidno, da tožeča stranka ob sklicevanju na sodbo Vrhovnega sodišča RS št. I Up 122/2006 z dne 25. 4. 2007 meni, da zahtevana informacija ne izvira iz delovnega področja tožeče stranke.

23. Kot izhaja iz citirane sodbe, je pojem delovnega področja nedoločen pravni pojem, katerega opredelitev je prepuščena upravnopravni teoriji in sodni praksi. Pri tem je za pojem informacije javnega značaja odločilno, da gre za informacije s področja izvajanja določenih nalog oziroma dejavnosti, ki jih urejajo javnopravni predpisi. O delovnem področju organov v smislu ZDIJZ je mogoče govoriti le tedaj, ko je izvajanje določenih nalog ali dejavnosti urejeno s predpisi javnega prava, ki določajo obveznosti organov glede izvajanja teh nalog v okviru upravne ali druge javnopravne funkcije ter morebitne pravice, obveznosti ali pravne koristi posameznikov, ki iz tega posebnega javnopravnega režima izhajajo. Tako je pri opredelitvi določene informacije za informacijo javnega značaja odločilno to, ali informacija kaže na dejstvo oziroma okoliščino, ki vpliva ali bi lahko vplivala na izvrševanje javnih nalog. Kot nadalje izhaja iz citirane sodbe je ta interpretacija ZDIJZ tudi skladna z namenom omogočanja dostopa do informacij javnega značaja, ki je v nadzoru javnosti nad organi oblasti, nosilci javnih pooblastil in drugimi nosilci javnih funkcij glede njihovega izvrševanja javnih nalog.
24. Postopek volitev predsednika Vlade je urejen s Poslovníkom državnega zbora (v nadaljevanju PoDZ-1), ki v 9. poglavju določa postopek volitev in imenovanj, volitve predsednika vlade pa natančneje ureja v členih od 225. do 228. člena. Tako je po presoji sodišča ena od temeljnih nalog tožeče stranke, poleg zakonodajne in nadzorne funkcije, tudi njena volilna funkcija, ki je urejena s predpisi in jo obvezuje v okviru njene javne funkcije. V delovno področje tožeče stranke sodijo tudi volitve in imenovanja na najpomembnejše funkcije v državi, poleg volitev predsednika vlade še npr. ministre, sodnike Ustavnega sodišča, sodnike mednarodnih sodišč, sodnike rednih sodišč, posamezne člane Sodnega sveta, predsednika in podpredsednika Vrhovnega sodišča, Varuha človekovih pravic in namestnika Varuha, predsednika in dva podpredsednika Računskega sodišča, Informacijskega pooblaščenca... Gre torej za eno izmed njenih temeljnih funkcij, ki se izvaja v okviru njene javne funkcije.
25. Tožena stranke se v izpodbijani odločbi resda ni izrecno opredelila do vprašanja, ali gre za informacijo javnega značaja po ZDIJZ, vendar je iz vsebine izpodbijane

odločbe razvidno, da je implicitno štela, da zahtevana informacija izpolnjuje vse kriterije, ki jih za opredelitev informacije javnega značaja določa 4. člen ZDIJZ. Ker v konkretnem primeru ta pomanjkljivost v obrazložitvi izpodbijane odločbe ni mogla vplivati na zakonitost in pravilnost odločitve, je sodišče ta tožbeni ugovor zavrnilo kot neutemeljen.

26. Prav tako sodišče sledi toženi stranki, ki ugotavlja, da je tudi pravica dostopa do informacij javnega značaja temeljna človekova pravica, ki jo Ustava zagotavlja v drugem odstavku 39. člena ZDIJZ. Poudariti je potrebno še prvi odstavek 15. člena Ustave, da se človekove pravice in temeljne svoboščine uresničujejo neposredno na podlagi ustave. Zakonu je dopuščeno, da uredi le način uresničevanja temeljnih pravic, če to določa ustava ali je nujno zaradi same narave posamezne pravice (drugi odstavek 15. člena Ustave). Človekove pravice in temeljne svoboščine so omejene samo s pravicami drugih in v primerih, ki jih določa Ustava (tretji odstavek 15. člena Ustave). Tožeča stranka ima sicer prav, ko navaja, da drugi odstavek 39. člena Ustave določa, da ima vsakdo pravico dobiti informacijo javnega značaja, za katero ima v zakonu utemeljen pravni interes, medtem ko je ZDIJZ v 5. členu uzakonil t.i. načelo prostega dostopa do informacij javnega značaja, kar pomeni, da za informacijo lahko zaprosi kdorkoli in mu ob tem ni potrebno izkazati pravnega interesa. Vendar pa to ne pomeni, da je ZDIJZ v nasprotju z Ustavo. ZDIJZ je le uzakonil več kot le minimum, ki ga določa Ustava. Kot namreč nadalje izhaja iz 15. člena Ustave, nobene človekove pravice ali temeljne svoboščine, urejene v pravnih aktih, ki veljajo v Sloveniji, ni dopustno omejevati z izgovorom, da je Ustava ne priznava ali da jo priznava v manjši meri (peti odstavek).
27. Sodišče lahko sledi obrazložitvi tožene stranke tudi v delu, v katerem ta ugotavlja, da tožeča stranka v odločbi, s katero je zavrnila zahtevo prosilca, ni izkazala nobene od izjem od prostega dostopa do informacij po ZDIJZ niti ni izkazala, da so podani ustavnopravni razlogi za zavrnitev dostopa do glasovnic volitev predsednika vlade (drugi odstavek 111. člena Ustave v zvezi s prvim odstavkom 82. člena Ustave). Ker sodišče torej sledi obrazložitvi izpodbijane odločbe, skladno z določilom drugega odstavka 71. člena ZUS-1 ne bo ponavljalo razlogov za odločitev, ampak se v celoti sklicuje na obrazložitev tožene stranke. Sodišče zgolj poudarja, da je tožena stranka pravilno ugotovila, da tajnost glasovanja predsednika vlade (drugi odstavek 111. člena Ustave) ne izključuje niti ne omejuje pravice dostopa do informacij javnega značaja po tem, ko je glasovanje zaključeno. Namen tajnosti glasovanja je v zavarovanju svobodne opredelitve volje poslancev, ki niso vezani na kakršnakoli navodila (prvi odstavek 82. člena Ustave). Načelo tajnosti varuje svobodo izjavljanja volje pred posegi političnih strank, interesnih skupin ali koga drugega. Vendar pa je tudi po presoji sodišča tajnost glasovanja vezana na proces izjavljanja volje, kar izhaja tudi iz jezikovne razlage te določbe, ki govori o tajnosti glasovanja, torej o fazi, ko se volja izraža. Ko je glasovanje zaključeno,

tajnost glasovanja ne more biti več ogrožena, tako da 90 glasovnic, kot dokument, ki so vse enake velikosti, oblike in barve, overjene s pečatom državnega zbora, z zapisanim predlogom, o katerem se odloča, ter opredelitvijo "za" in "proti" (91. člen PoDZ-1), predstavlja informacijo javnega značaja.

28. Sodišče še ugotavlja, da je tožena stranka v izrek izpodbijane odločbe za besedilom „glasovnic volitev predsednika Vlade RS, ki so potekale 17. 8. 2018“ sicer vnesla še del besedila „in sicer posebej vse veljavne, vse neveljavne in vse nerazdeljene glasovnice (skupaj 90 glasovnic)“, ki sicer ni bil del zahteve prosilca, vendar pa slednje na zakonitost in pravilnost odločitve ni vplivalo, zato je tudi ta tožbeni ugovor sodišče zavrnilo. Iz zahteve prosilca je namreč razvidno, da je zahteval vpogled v vse glasovnice volitev predsednika Vlade RS, kar pomeni, da tožena stranka ni odločila preko zahteve prosilca. Prav tako v izpodbijani odločbi ni podana kršitev tretjega odstavka 10. člena ZinfP s tem, ko je tožena stranka zapisala, da nobena od glasovnic ni imensko podpisana, saj je v pritožbenem postopku presojala tudi, ali je podana katera od izjem, zaradi katerih dostop do zahtevanih informacij ne bi bil dovoljen.
29. Ker je odločitev tožene stranke pravilna, je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 tožbo zavrnilo. Sodišče je v navedeni zadevi odločilo na nejavni seji senata, brez oprave glavne obravnave, ker je ocenilo, da dejansko stanje, ki je relevantno za odločitev o zadevi, ni sporno, pač pa je sporna le pravna presoja zahtevka za dostop do kopije glasovnic volitev predsednika Vlade RS z vidika določil ZDIJZ in Ustave. V takem primeru pa prvi odstavek 59. člena ZUS-1 daje sodišču izrecno pooblastilo, da lahko v zadevi odloči tudi brez glavne obravnave, pri čemer tožeča stranka glavne obravnave niti ni zahtevala.

K točki II izreka:

30. Sodišče ni ugodilo zahtevi tožeče stranke za povrnitev stroškov postopka. Skladno s četrtem odstavkom 25. člena ZUS-1 trpi vsaka stranka svoje stroške, če sodišče tožbo zavrne.

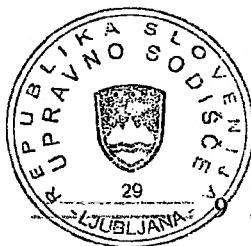
PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 21. april 2021

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe: